

Ima a Szentek Szentjében

Bizony, én, az Úr sose változom: ezért nem ér el a végzet titeket, Jákob fiai. (Mal 3,6)

Ez egy komoly kijelentés, amellyel Isten bemutatja önmagát: „Én az Úr, meg nem változom.” Isten öröktől fogva van és mindörökké Isten. Ő, a mi Istenünk, nem változik meg.

Ha a Bibliában arról van szó: „*KérjeteK és adatik nékteK*”, akkor azt kell magamnak mondanom: Isten nem változik meg, és Igéje sem változik meg. Ha kérek, akkor Ő adni fog nekem. Az van megírva: „*keresetek és találtok*”, és ez erre is érvényes: Isten nem változik meg. Ha keres az ember, valóban fog találni.

KérjeteK és adatik nékteK; keresetek és találtok; zörgesetek és megnyittatik nékteK. (Mát. 7,7)

Így egészen biztos, hogy megnyittatik nekünk, mert Isten nem változik meg. De a fordítottja is érvényes: ha nem kértek, semmit sem fogtok kapni.

Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok. Mégsem kapjátok meg azért, mert nem kériteK. (Jak. 4,2)

Aki nem keres az Ő Igéjében, az semmit sem fog találni. És aki még csak nem is zörget, annak nem is fog megnyittatni. Tehát ezzel biztathatjuk az imára magunkat, ha azt mondjuk: Isten nem változik meg. Nekünk csak hűségesen ragaszkodnunk kell az Ő Igéjéhez, kitartóan imádkoznunk és kitartóan zörgetnünk. Igéje rajtunk is be fog teljesedni, látjuk már, hogy az imaéletünkön múlik.

Nemrégem beszéltem arról, hogy a templom kárpitja, amelyik a Szentély és a Szentek Szentje között volt, Jézus kereszthalálakor kettéhasadt. Ez a kárpit tele volt drága aranyból való kerubokkal. Ez egy jelkép a számunkra. A kárpit, pontosabban az angyalok Isten királyi székének trón-őrzői. Amikor elhasadt a kárpit, akkor az angyalok félreálltak, az Isten trónusához vezető út megnyílt mindazok számára, akik Jézus áldozata által megszabadultak.

Mikor imádkozni kezdünk, előbb a pitvarba jutunk. A pitvarba hozták a bűnökért való áldozatot. Ott történtek a mosakodások, ott kellett megtisztulni. Az áldozatok megmosására is ott került sor. A papoknak is ott kellett a kezüket és lábaikat megmosni. Így a pitvarban olyan természetesen folyt minden. Az emberek találkoztak, beszéltek egymással. Tehát ha részt veszek az Istentiszteleten, találkozom másokkal, üdvözlöm őket, beszélgetek és imádkozom, elkezdem lelkem megtisztítását, akkor még csak a pitvarban vagyok.

Testvérek, nem szabad, hogy ezzel beérjük. Át kell hatolnunk a Szentélybe. A Szentélyben ott van az arany gyertyatartó és az arany asztal a tizenkét kenyérrel. A gyertyatartó lámpásait úgy készítették el, hogy fénye a kenyereket világítsa meg. Ez csodálatos jelkép: a Szent Szellem olaja által kapunk fényt és ez a fény világítja meg számunkra az élet Kenyerét, ez az Isten Igéje, és ezzel Jézus Krisztust, mivel Jézus Krisztus az élet Kenyere.

Ott a Szentélyben kezd el az ember hálát adni Isten üdvözítő tetteiért. Ott áll a füstölő oltár is, ahol a hálaimák Istenhez szállnak. Hogyan is mondja az Írás az 50. zsoltárban?

Aki hálaadással áldozik, az dicsóít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását. (Zsolt. 50,23)

Azonban van még egy további fokozat: a Szentek Szentje. A kárpit kettéhasadt, az angyalok szabaddá tették az utat. Ha betölt minket az Ő Igéje és Szent Szelleme, akkor előre hatolunk az Atyáig. „Ott találkozom veled” – mondja Mózesnek az Úr – „és ott beszélek veled”.

Testvérek, olyan idő felé tartunk, amikor ilyen imaéletet kell élnünk. Meg kell tanulnunk áthatolni az Atyáig, oda, ahol Ő a szívünkben beszélni és vezetni tud bennünket. Adjon az Úr kegyelmet nekünk! Ha eljutunk az Atyáig betöltöttük a törvényt. Ott áll a szövetség ládája. Testvérek, át kell oda hatolnunk.

Ha így imádkozunk, akkor nem harmincszoros vagy hatvanszoros, hanem százszoros gyümölcsöt fogunk teremni.

Az Úr adjon kegyelmet! Ővé a dicsőség!